

המבקשת:

הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ, ח.פ. 51-00519-7 ("הנאמן")
בתפקידה כנאמן למחזיקי אגרות החוב (סדרה א') של חברת
לידקום אינטגרייטד סולושנס בע"מ (חברה מספר 510928518) (בפירוק)
ע"י ב"כ וע"ד אריה דנציגר ו/או טל לנצי'נר
ממשרד דנציגר, ברימר, ליון, עורכי דין
מרכז עזריאלי 1, קומה 22, תל אביב 67021
טל': 03-5755045, פקס: 03-5755047

- נ ג ד -

המשיבים:

1. היועץ המשפטי לממשלה
2. רשות ניירות ערך
על ידי ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1 תל אביב 64924
טל': 03-6970222; פקס: 03-6918541
3. כלל מחזיקי אגרות החוב (סדרה א') של לידקום אינטגרייטד סולושנס בע"מ (חברה מספר 510928518) (בפירוק)

(להלן: "הרשות")

עמדה מטעם רשות ניירות ערך
בנוגע לבקשת הנאמן למתן הוראות

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד בדיון מיום 8.2.2012 רשות ניירות ערך מתכבדת להגיש עמדה בנוגע ל"בקשת נאמן לסדרת אגרות חוב (סדרה א') של לידקום אינטגרייטד סולושנס בע"מ למתן הוראות לפי סעיף 12(ג) לחוק הנאמנות, תשל"ט-1979" (להלן: "הבקשה").

תמצית עמדת הרשות

1. עמדת הרשות היא כי בנסיבות הספציפיות של מקרה זה, ובכפוף לכל האמור להלן, אין מניעה כי הנאמן לסדרת תעודות ההתחייבות (סדרה א') של לידקום אינטגרייטד סולושנס בע"מ ינהל את ת.א. 53431-11-10 (מחוזי-מרכז) הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ נ' ארי אלקלעי ואח' (להלן: "התביעה") כשהוא פועל רק בשם מחזיקי תעודות ההתחייבות (להלן: "המחזיקים") אשר שילמו את חלקם היחסי באגרת בית המשפט.

עמדת הרשות

2. סעיף 35ח(א) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (להלן: "החוק") קובע כי "הנאמן חייב לפעול לטובת כלל המחזיקים בתעודות ההתחייבות".
3. במקרה הנוכחי (כפי שעולה מהבקשה) רוב המחזיקים הביעו רצון מפורש כי הנאמן יגיש וינהל בשמם את התביעה (בסעיף 10 לבקשה נכתב כי "למעלה מ- 95% מהמצביעים באסיפה הנ"ל הצביעו בעד קבלת החלטה המורה לנאמן להגיש את תביעת הפיצויים בעילות האמורות"; בסעיף 17 לבקשה נכתב כי עד למועד הבקשה מחזיקים ב-72% מהערך הנקוב של תעודות ההתחייבות כבר העבירו לנאמן את חלקם היחסי במחצית הראשונה של האגרה). מובן כי מחזיקים אלה - שהביעו רצון מפורש כי הנאמן יגיש וינהל את התביעה - סבורים כי הנאמן פועל לטובתם.
4. אשר לשאר המחזיקים (אלה שבחרו לא להעביר לנאמן את תשלום האגרה) - גם הם עשויים להפיק תועלת מתוצרי התביעה, וזאת ככל שהיא תסתיים בהצלחה (מבחינת הנאמן) והם יגישו (בכפוף לכל דין) תביעה אישית עצמאית באותו עניין.
- בנוסף, הרשות סבורה כי יש לאפשר להם להצטרף לתביעה בהמשך אם ירצו בכך (בכפוף לתשלום אגרה; להסכמת הערכאה שמנהלת את התביעה; וככל שהצטרפותם לא תפגע או תעכב את בירור התביעה באופן בלתי-סביר).
- לכן ניהול התביעה על ידי הנאמן מהווה פעולה גם לטובתם (בין אם הם יהנו מתוצרי התביעה, ובין אם יביעו רצון להצטרף לתביעה ובכך יגלו עמדה מפורשת כי התביעה לטובתם).
5. לכן הרשות סבורה כי בניהול התביעה בשם המחזיקים ברוב הערך הנקוב של תעודות ההתחייבות שהעבירו לנאמן את חלקם באגרה - ועל אף שמבחינה פורמלית התביעה אינה בשם כל המחזיקים - הנאמן פועל "לטובת כלל המחזיקים בתעודות התחייבות", וזאת כפוף לשני תנאים כדלקמן (וזאת בנוסף לחובות ה"רגילות" המוטלות עליו מכוח הדין):
- 5.1. תינתן גם לשאר המחזיקים "זכות הצטרפות" כאמור בסעיף 4 לעיל.
- 5.2. ככל שהנאמן ימצא בסיטואציה של חשש לניגוד עניינים בין האינטרסים של "כלל המחזיקים" לבין האינטרסים של המחזיקים שיהיו מיוצגים על ידו בפועל בתביעה או בין האינטרסים שלו לבין האינטרסים של כלל המחזיקים, עליו להימנע מכל קבלת החלטה בנוגע לניהול התביעה ולפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה למתן הוראות.
- יצוין כי בנסיבות האמורות הרשות סבורה כי החשש לניגוד עניינים מהסוג הראשון שפורט לעיל נמוך כיוון שלידקום היא חברה מחוקה שניירות הערך שלה לא נסחרים בבורסה, וכיוון שלטענת הנאמן גם אם התביעה תתקבל "מקורות תשלום הפיצוי למחזיקי אגרות החוב המיוצגים בתובענה יבואו ממקור חיצוני לקופת הפירוק ולא מקופת הפירוק" (סעיף 25 לבקשה).
6. בנוסף, לעמדת הרשות ניהול התביעה על ידי הנאמן שלא בשם כלל המחזיקים מחייב גם את המסקנות הבאות:
- 6.1. שכר הנאמן בגין הטיפול בתביעה ישולם רק על ידי המחזיקים שהצטרפו לתביעה.
- 6.2. הפיצוי שיתקבל (ככל שיתקבל) כתוצאה מזכייה בתביעה (או פשרה בה) יתחלק רק בין המחזיקים שהצטרפו לתביעה.
- 6.3. רק המחזיקים שהצטרפו לתביעה יישאו בהוצאות התביעה ככל שהיא תסתיים בהפסד.

6.4. המחזיקים שלא הצטרפו לתביעה יוכלו (בכפוף לכל דין) להגיש תביעה אישית עצמאית באותו עניין.

7. לסיום יצוין כי הרשות אינה מביעה עמדה בכל עניין אחר הנוגע לתביעה, וכי עמדת הרשות לעיל אינה עמדה עקרונית בנושא חובות נאמנים לפעול או יכולתם להגיש בכל עת תביעה בשם מחזיקי תעודות ההתחייבות. עמדה זו היא עמדה ספציפית אגב מקרה ספציפי במסגרתו בית המשפט הנכבד ביקש את עמדת הרשות. למקרה ספציפי זה נסיבות מיוחדות מאד (לדוגמא החשש הנמוך לניגוד עניינים מהסוג הראשון שפורט בסעיף 5.2 לעיל וכן נסיבות אחרות) שהצדיקו את העמדה המפורטת לעיל.

ליאב זינבאוס, עו"ד

מנהל המחלקה המסחרית

פרקליטות מחוז (ת"א) אזרחי